

شناگران نیمه ماهر

آسیب های کار جمعی در مجموعه های دانشگاه فردوسی

صفحه ۲

دلار، غریبه ای آشنا

پیرامون نوسانات و افزایش های قیمت دلار در چند ماهه اخیر

صفحه ۴

فروردین ۱۳۹۷ | شماره مجوز: ۹۶۲۲۷۶ از دانشگاه فردوسی

گاهنامه مستقل سیاسی، فرهنگی و اجتماعی | سال اول، شماره اول

سرمقاله

رقاصی زیر پوست شهر!

کارشناسی مکانیک بیوسیسستم ۹۳ حسین حقی

تمام چراغ ها به یکباره خاموش می شود و فقط یک چراغ روی مجری برنامه در حال حرکت است، فضای سالن به گونه ای است که اگر نور تلفن همراه یا فلش دوربین در سالن «برج سپید» روشن شود، انتظارات سالن روی سرت خراب شده و گوشی ات را به جرم فیلم برداری ضبط می کنند و تا گالری شخصی ات را چک نکنند بیخیالت نمی شوند.

مجری از مردم می خواهد فیلم و عکس برداری نکنند و می گوید: برای این محیط فرهنگی که در مشهد فراهم کرده ایم حاشیه سیاسی ایجاد نکنید!

ناگهان مجری کنار رفته و پرده سن کنار می رود و پنج شش زن جوان با ساز و آلات موسیقی و لباس محلی وارد می شوند؛ سرگروه می گوید این ها خواننده صلح هستند و اولین باری است که می خواهند در مشهد بخوانند.

نورگردانی آغاز می شود و با چرخش نور یکی از خانم ها می خواند و مابقی می نوازند، در این میان نیز برخی خانم ها و آقایان به تبعیت از زنان روی سن خود را چپ و راست می کنند و ناگهان دو پسر وارد سالن می شوند و حرکات موزون و رقص مدرن اروپایی را کاملاً هماهنگ انجام می دهند.

آری همه این هنجار شکنی ها و ولنگاری ها در قالب برنامه فرهنگی در شهر مشهد و توسط شهرداری مشهد برگزار شده است!

پس از پیروزی لیست امید در انتخابات شورای شهر مشهد و پس از آن انتخاب قاسم تقی زاده خامسی به عنوان شهردار مشهد، عده ای با تفکر اصلاح طلبی در شهر مشهد امید داشتند تا با انتخاب لیست اصلاح طلبان، در فضای مدیریت شهری مشهد اتفاقات نو و تازه ای بیفتد اما کارشناسان و متخصصان مدیریت شهری با بررسی و مشاهده سوابق و تحصیلات منتخبین شورای شهر پیش بینی کردند که امیدی به لیست امید نیست.

در این مجال نیز تصمیم گرفتیم تا به بررسی و تحلیل نحوه مدیریت فرهنگی شهر از شخص شهردار و معاون فرهنگی شهرداری تا اعضای شورای شهر مشهد و خصوصاً کمیسیون فرهنگی و اجتماعی، زیارت، گردشگری و رسانه بپردازیم و بررسی عملکرد سایر بخش ها را به متخصصان واگذار کنیم.

شهر مشهد، شهری با صورت و سیرتی فرهنگی بوده و بافت اصلی و اکثریت آن را اقشار مذهبی تشکیل می دهند؛ همچنین مشهد نه تنها به عنوان پایتخت معنوی کشور بلکه در سال ۲۰۱۷ به عنوان پایتخت فرهنگی جهان اسلام در تمام کشورهای اسلامی شناخته شده است و علت اصلی آن نیز وجود مرقد مطهر امام علی بن موسی الرضا (ع) در این شهر است و سالانه جمعیت قریب به ۲۵ میلیون نفر به مشهد می آیند.

شهری با این فرهنگ و مردم و همچنین رفت و آمد سیل مشتاقان امام هشتم (ع) به این شهر مهم ترین مقوله مورد نیاز آن قطعا مقوله فرهنگی خصوصاً فرهنگ زیارت و ارائه خدمات و امکانات به

«»«ادامه در صفحه ۲

رقاصی زیر پوست شهر!

شهردار اصلاح طلب تهران استعفا داد!

محمد علی نجفی شهردار تهران که توسط لیست اصلاح طلب شورای شهر انتخاب شده بود، در اواخر اسفند ماه سال گذشته از سمت شهرداری تهران استعفا داد و علت آن را بیماری خود خوانده بود. نجفی پیش از این هم سابقه استعفا از ریاست سازمان میراث فرهنگی را در کارنامه خود داشته است.

استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی

تحلیلی بر سخنان رهبری در اول سال

مهندسی شیخی
۳۰
سجاد کمالی تیا

امسال نیز مانند سال های اخیر که کشور ما درگیر یک جنگ اقتصادی تمام عیار است، رهبر معظم انقلاب اسلامی شعار سال را نیز با توجه به شرایط فعلی کشور، حمایت از کالای ایرانی نامیدند. سخنرانی رهبر انقلاب در ابتدای هر سال، مسیر یک ساله نظام را مشخص می کند، سخنرانی امسال ایشان شامل چهار بخش بود:

۱- نگاه گذرا و اجمالی به کارنامه‌ی چهار ساله‌ی جمهوری اسلامی
۲- استفاده‌ی از ظرفیت های گسترده کشور که تا کنون از آنها استفاده نشده است و موانع استفاده از آنها
۳- مطالبی در مورد شعار امسال ((حمایت از کالای ایرانی))
۴- اشاره ای به مسائل منطقه و آینده

نگاه گذرا و اجمالی به کارنامه چهار ساله جمهوری اسلامی استقلال

تا قبل از انقلاب حدود ۲۰۰ سال قدرتهای سلطه گر بر این کشور مسلط بودند از روس ها، انگلیسی ها، آمریکایی ها و ... که البته وابستگی کشور دفتاً پیش نیامد، بلکه از اواخر دوران قاجار بتدریج وابستگی به اقتصاد و سیاستهای جهانی و دولت های بیگانه با دادن امتیازات پی در پی به خارجیها شروع شد تا دوران پهلوی که به اوج خود رسید. در همین دویست سال بود که معاهده‌ی ذلت بار ترکمانچای و قبل از آن، معاهده‌ی گلستان افتاد؛ هفده شهر قفقاز را از ایران جدا کردند بوشهر ما را اشغال کردند، بدون کمترین مقاومتی از سوی دولت و دولتی‌ها.

یک دولت بیگانه آمد در قزوین اردوی نظامی زد و دولت مرکزی تهران را تهدید کرد که باید فلان کار را بکنید، فلان اقدام را بکنید، فلان کس را بیرون کنید، والا

به تهران حمله میکنند. رضاخان را انتخاب کردند و او را سر کار آوردند و کشور در اختیار انگلیس ها بود.

در همین دوران بود که قرارداد ننگین ۱۲۹۹ - ۱۹۱۹ میلادی که بر طبق این قرارداد، اقتصاد کشور به دست بیگانه می افتاد و سیاست کشور و اقتصاد کشور یکباره در اختیار دشمنان ایران قرار میگرفت در همین دویست سال بود که سه کشور متحدین در جنگ در تهران بدون اجازه دولت مرکزی جلسه می گذاشتند.

به طور خلاصه در این سال ها حاکمیت دچار سیاستهای وابسته و قراردادهای تحت فرمان بود و حاکمان و شخصیت های سیاسی دست نشانده

و گوش به فرمان خارجی ها بودند یک ویژگی ذاتی برای هر انسانی این است که دوست ندارد کشورش به دیگران وابسته باشد و خواست مردم ایران نیز همین بود که یکی از دلایل وقوع انقلاب اسلامی شد و امروزه در دنیا ملتی به استقلال ملت ایران وجود ندارد که در این رابطه برای مثال وابستگی تجاری اروپا به آمریکا ۶۸ برابر ایران است و هم چنین حرف های نخست وزیر سابق ژاپن در مهر سال ۹۳ نیز قابل توجه است.

توکیو در اتخاذ سیاست خارجی خود همواره نیم نگاهی به مواضع آمریکا دارد و این مساله مایه بدبختی ژاپن است

و منجر به از دست رفتن استقلال کشور خواهد شد، بنابر این در چهل سالگی انقلاب اسلامی محفوظ ماند گرچه مسئولین مختلف در این سال ها خواسته یا ناخواسته قصد داشتند استقلال کشور را به خطر بیندازند اما همواره مردم و رهبری از این اتفاق جلوگیری کردند.

آزادی

بنابر یک اصل منطقی و عقلانی خداوندی که ما را آفریده است تنها اوست که می تواند برای ما قانون وضع کند و قانون اساسی کشور ما نیز بر گرفته از اسلام ناب محمدی است و این خلاف عقل است و چون سازمان ملل اعدام را

قبول ندارد ما هم به آن عمل کنیم، خیر چون قانون را سازمان ملل یک انسان وضع می کند که قطعاً در کارهایش خطا می کند و اصلاً مبنایی ندارد اما خداوند هر قانونی را با توجه به ویژگی هایی که او را آفریده است وضع می کند.

پس اولاً قانون تنها از ناحیه خدا درست است و هر قانونی در هر جای دنیا خلاف اسلام باشد از لحاظ مبنایی و عقلانی غلط است و ما اینکه آزادی را بخواهیم به معنای هرچ و مرج و بی قانونی معنی کنیم اشتباه است بلکه در همه کشورهای دنیا قوانینی وجود دارد که مردم باید طبق آن عمل کنند.

در کشور ما پس از انقلاب اسلامی آزادی های مختلف وجود دارد در آزادی بیان امروزه هر فردی هر دیدگاهی را که دارد می تواند بیان کند و حکومت او را به این دلیل مجازات نمی کند اما آزادی بیان فرق دارد با آزادی توهین و اقدام علیه امنیت ملی که در بقیه کشورهای دنیا نیز جرم محسوب می شوند. انساله در آینده قسمت های دیگر سخنرانی بحث خواهد شد.

« آداب » ه سر م ق ا له

در پی داشت شهرداری را از این اقدام عجیب باز داشت و به جای آن خیابان غذا جایگزین آن اثر فاخر هنری شد حال سوال اینجاست که آیا آقای شهردار و اعضای شورای شهر گمان کرده اند مشهد را به ارث برده اند و مطابق میل خود می توانند هرکاری در آن انجام دهند؟

پاسخ این سوال را ابتدا خودمان می دهیم که مشهد شهری مذهبی و مردمانی مقید دارد و باید خدمتتان عرض کنیم که نمی تواند میل و ذائقه مردم را تغییر دهید آن هم با رقاصی و حرکات موزون!

البته ما منتظر پاسخ آقایان شهرداری و شورای شهر خواهیم ماند...

جدید هر روز شاهد حرکات و لنگارانه و رقاصی در سطح شهر هستیم.

در ایام تعطیلات نیز برنامه های شهرداری برای مسافران و در واقع زائرانی که مشهد را به قصد زیارت انتخاب کرده اند در راه آهن و فرودگاه با رقاصی بدرقه می کند و زمانی که مردم شکایت می کنند که ما به قصد زیارت آمده ایم با اظهار نظری که می گوید همه چیز که زیارت نیست مواجه می شود!

افتضاح دیگر و عجیب تر اتفاقی است که توسط شهرداری با نام فود استریت یا خیابان غذا است؛ این مکان که ابتدا قرار بود جایگزین شهرک مشهد دوست داشتنی که اثر بسیار فاخری که سال های انقلاب مشهد را روایت می کند بشود، اما زمانی که اعتراضات مردمی را

کمیسسیون فرهنگی تشکیل داده اند. سوال اینجا است که آیا رئیس کمیسسیون فرهنگی شورای شهر گمان می کند پوشیدن لباس یقه سه سانت و تسبیح در دست داشتن برای سمت ریاست کمیسسیون فرهنگی شورای شهر مشهد کافی است؟

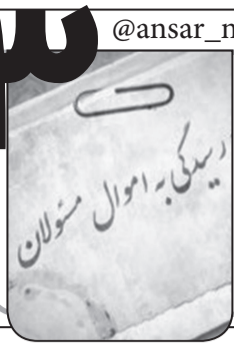
کمیسسینی که با نام فرهنگ و زیارت در شهری با سالانه ۲۵ میلیون زائر ایرانی و خارجی در تاریخی نزدیک به ۹ ماه کمتر از ۳۰ مصوبه فرهنگی داشته باشد و هیچ کدام از آن ها نیز هیچ ارتباطی به زیارت و خدمات دهی به مسافران نداشته باشد.

البته باید به شورای شهر گفت: «مرا به خیر تو امید نیست، شر مرسان» زیرا از ابتدای تشکیل شورای شهر جدید و انتخاب شهردار و تیم معاونت فرهنگی

زائرین بارگاه امام رضا(ع) می باشد؛ پس از گذشت از تعطیلات نوروز زمانی که متوجه عدم ارائه خدمات مناسب به زائران و گلایه مسافران شدیم، به سراغ مصوبات کمیسسیون فرهنگی و زیارت شورای شهر و همچنین برنامه های معاونت فرهنگی شهرداری رفتیم.

کمیسسیون فرهنگی و زیارت شورای شهر مشهد از ابتدای دوره پنجم تا انتهای سال و همچنین پس از سال جاری هیچ مصوبه ای در راستای ارائه خدمات مناسب و ویژه به زائران امام هشتم(ع) هیچ مصوبه ای نداشته است و تنها اقدام فرهنگی شورای شهر ۶ مرتبه و دستور کار شورای شهر را به تغییر نام خیابان ها و کوچه های شهر اختصاص داده و آقایان شورا که گویا ذره ای درک از کار فرهنگی و اقدام فرهنگی ندارند چرا

برخی نمایندگان مجلس اعلام می کنند تعدادی از امضاکنندگان طرح «اعاده اموال نامشروع مسؤولان»، مخالف این طرح هستند و برای اقناع افکار عمومی در حوزه های انتخابیه آن را به تصویب رسانده اند. نماینده مردم نیشابور در مجلس: برخی نمایندگان که در ابتدا طرح «اعاده اموال نامشروع مسؤولان» را امضا نکردند، پس از اینکه از سمت افکار عمومی و حوزه انتخابیه خود تحت فشار قرار گرفتند، این طرح را امضا کردند، اما گفتند به آن رأی نخواهیم داد.

شناگران نیمه ماه

آسیب های کار جمعی در مجموعه های دانشگاه فردوسی

ترم بتواند برنامه ای که خودش در نظر دارد، با جزئیات و سایر مولفه ها به شما بگوید.

اگر تشکل را مجموعه نظاره گر فعال و دلسوز جامعه بدانیم، تشکل دانشجویی باید صدای مردم و دانشگاه باشد و خروجی مناسبی نیز به بار آورد، در حالیکه این اتفاق در همه مجموعه های فردوسی نمی افتد. برخی تشکل های سیاسی یا ایزوله تر وجود دارند که بیشتر به کلوب بحث های تخصصی شبیه هستند تا مجموعه ای کارآمد؛ اگر نقد می کنند سیاه نمایی است، عمدتاً سیاست زده اند (همه راه حل ها را سیاسی می بینند) و در حالت خوش بینانه کنش هوشمندی در برابر جریانات رسانه ای ندارند وغالب واکنش های آنها وابسته به جریانات رسانه ای است که در فضای رسانه ای جامعه رخ می دهد و از مطالبات اصیل دانشجویی دور مانده اند؛ اگر عملکردشان بررسی کنیم، می بینیم دغدغه هایی مانند برگزاری یک کنسرت و... جز اولویت های آنهاست (باید گفت این مسائل در جای خود مهم هستند، ولی آیا از مهم ترین اولویت های ما هستند و عموم مردم نیز از همین مشکلات رنج می برند؟). در مقابل برخی تشکل ها نیز عملکرد قابل قبول تری دارند و اگر وارد مباحث سیاسی، اقتصادی و اجتماعی می شوند از درد مردم است و به دنبال اهداف سیاسی نیستند، مانند گروه های جهادی که هرساله چندین بار به مناطق محروم سفر می کنند. بنابراین، یکی از بزرگترین آسیب های دانشجویی و تشکل های دانشجویی همین دوری از درد مردم و نفهمیدن مردم، و یا تصور شناخت کامل مردم است.

در پایان باید گفت فضای کار جمعی در دانشگاه فردوسی نیاز به پیشرفت بیشتری دارد. ثبت تجربه ها، بازنگری وضعیت تشکل در تابستان، تعاملات بین تشکل ها، توجه به نقطه نظرات مخالف و حفظ روحیه آزاد و حق طلب دانشجویی از مواردی است که میتواند راهکاری برای آسیب های بالا باشد. دانشجویان دانشگاه مان می توانند شناگران ماهری بشوند، به شرطی که بسترهای موجود به دنبال پیشرفت ها و اصلاحات باشند.

وقت گذرانی، شاهد کند شدن تصمیم گیری ها و کم شدن شتاب مجموعه، فاصله گرفتن نیروهای حقیقی که چنین مجموعه ای برای پیشرفت برای خود می طلبد و نداشتن خروجی نوآورانه هستیم. اگر ابتدای ترم به اتقاق تشکل های دانشکده تان سری بزینید و جویای برنامه های آنها بشوید، رفتارهای گوناگونی خواهید دید. در برخی تشکل ها، مجموعه دانشکده شما برنامه ای که با فکر خودش تولید شده باشد ندارد و بیشتر مجری تفکرات سایرین است. برخی تشکل ها مانند مجموعه های علمی بیشتر محدود هستند به برنامه های ثابت هرساله و برگزاری همایش ها و کارگاه ها، که البته این موضوع خوب است، ولی کافی نیست. داشتن اهداف بلندمدت، میان مدت و کوتاه مدت و روش رسیدن به آنها، تعیین نقش ها و وظیفه ها، انعطاف پذیری و تعیین زمانی برای بررسی مجدد برنامه از لازمه های یک برنامه است که مدیریت مجموعه باید با هم فکری سایر اعضا بریزد. اتفاقی که رخ نمی دهد و کمتر مجموعه ای هست که در ابتدای

اعضای جدید خود فراهم کردند؛ هرچند که در این مقوله برابر نیستند و هنوز تا حد ایده آل خود نیز بسیار فاصله دارند. از طرفی مدیریت هر تشکل باید نقشی که برعهده اعضا می گذارد با پارامترهایی مانند مهارتها، ویژگی های شخصیتی، علائق، جنسیت، شرایط زندگی فرد و... بسنجد. اتفاقی که در اکثر تشکل ها نمی افتد و پس مدتی شاهد افرادی هستیم که از فعالیت دانشجویی خسته شده اند و حتی گاهی به کلی کنار می کشند. معمولاً تشکل های که حیطه فعالیت گسترده تری دارند، در این مقوله بهتر عمل می کنند.

آسیب دیگر دور شدن مجموعه از ماهیت و کارکرد خودش و درگیر شدن اعضا با مسائل حاشیه ای است؛ مانند غرق شدن در کارهای اجرایی و عدم توجه به پیشرفت فردی، ارتباطات نادرست بین اعضا که در مواردی خارج از عرف می شود و فضای کارگروهی محلی برای رشد آنها نمی شود، بلکه محل تنزل افراد هم خواهد شد و... . وقتی تعاملات بین اعضا نامربوط می شود و هدف

مجموعه

همه ما می دانیم کسی که شنا بلد نیست، باید خود را در آب بیاندازد تا شنا یاد بگیرد؛ باید توی آب برود تا ترسش بریزد و بتواند آنچه را که آموخته است عمل کند. آیا ادمی را دیده اید که با تمرین و تقلید حرکات شنا در خشکی، شناگر شده باشد؟ قصه کار جمعی و حضور در تشکل ها هم همین است. ما در تشکل ها فعالیت می کنیم تا آنچه را که آموخته ایم به کار بگیریم، جامعه اطراف مان را بررسی کنیم و ایرادات و خطاها را نقد کنیم و برای آنها راهکار بیابیم. از طرفی تشکل ها هم بستر نقش آفرینی عمومی و تخصصی در جامعه و دانشگاه را برای ما فراهم می کنند و نگاه و نظرات ما را پخته می کنند. تشکل های دانشجویی فردوسی نیز چنین اهداف و رسالت هایی را دارند و البته، خالی از اشکال هم نیستند؛ آسیب هایی هم به همراه خود دارند که قابل رفع هستند. بیان تمام این موارد در یک یادداشت کوتاه نمی گنجد، بنابراین آسیب های قابل توجه تر را با هم بررسی می کنیم.

اگر تشکل را کارخانه ادم سازی در نظر بگیریم، آیا چنین اتفاقی در تشکل های ما می افتد؟ اگر دانشجویی را بعنوان فردی انعطاف پذیر بدانیم که تن به سختی های کارگروهی می دهد و اهل تفکر است، در پاسخ باید گفت بله، به طبع هر شخصی با این وصف مدتی را در جریان کارگروهی قرار بگیرد، حداقلش این است که با کارهای اجرایی و مدیریتی آشنا می شود و اگر ارتباطات اجتماعی ضعیفی دارد، فرصتی برای پیشرفت خواهد داشت. حال آنچه که مجموعه های دانشجویی دانشگاه فردوسی را متمایز می کند، رتبه اهمیت این هدف و چگونگی تحقق آن است. معمولاً انجمن های علمی از جهت اندوخته فکری که به مخاطب می دهد، سود بیشتری برای مخاطب دارد تا اعضای خود (باتوجه به میزان اهتمام آنها)؛ اما سایر تشکل ها مانند جامعه اسلامی، بسیج، انجمن اسلامی نواندیش و... از این جهت بهتر عمل کرده اند و بستر نسبتاً مناسب تری برای رشد

کارشناسی روانشناسی
سپیده ریحانه یامی

ناتوانی دولت در کنترل قیمت دلار!

قیمت دلار هفته گذشته در حالی از مرز ۵۰۰۰ تومان عبور کرد که حسن روحانی در انتخابات ۹۲ یکی از ضعف های دولت نهم و دهم را ناتوانی در کنترل قیمت ارز خوانده بود، همچنین رئیس جمهور در سخنرانی ها خود در مورد برجام قول کاهش قیمت ارز را به مردم داده بود اما هیچ کدام عملی نشد و قیمت دلار تا مرز ۵۲۰۰ نیز افزایش پیدا کرد.

دلار، غریبه ای آشنا

پیرامون نوسانات و افزایش های قیمت دلار در چند ماهه اخیر

کارشناسی فلسفه، ۹۵ سارا نوری

دلار غریبه ای آشنا کلمه ای که نامش را بسیار می شنویم اما اکثرا اطلاعات سطحی راجع به آن داریم در حدی که می دانیم بر زندگی روزمره ی ما مستقیم و غیر مستقیم اثر می گذارد. اما حقیقتا دلار چیست؟ پول بدون پشتوانه ی کشور امریکا که پشتوانه ی پول و اقتصاد بسیاری از کشورهای دنیا از جمله کشور خودمان قرار گرفته است.

و یا توضیح بهتر ورقه ای سبز رنگ که توسط آمریکا چاپ می شود و به کشور های دیگر به قیمت فروخته شده و مینا اقتصاد دنیا قرار می گیرد. نام دیگر این عملیات اقتصادی بر اساس شرع اسلامی ربا جهانی است بدین صورت

که سود زحمات کشور هایی که پشتوانه ی پول آن ها دلار است به صورت چند مرحله ای به آمریکا می رسد و تورم کشور آمریکا به این کشور ها صادر می شود. در حال حاضر راجع به نفی مشارکت کشور ما در این نوع اقتصادی دو خوانش می شود داشت. ابتدا خوانشی مرتبط با دین که از نظر عقلی نیز قطعا درست است و آن جلوگیری از مشارکت در ربا جهانی است و خوانشی با فاصله از بحث دینی و تنها حاکم کردن عقل به این صورت که اگر اقتصاد را هم مثل یک کشور در نظر بگیریم قطعا یک کشور مستعمره نمی تواند حرفی برای گفتن داشته باشد و لازمه ی هر رونق و پیشرفتی ابتدا استقلال است هرچند که قطعا نفع کشور استعمار گر در جدایی این کشور از او نیست و مقاومت خواهد کرد.

در حال حاضر تقاضا رهبر جامعه ی اسلامی از دولت مردان ما جدایی ریال از پول بدون پشتوانه و ربا جهانی است که با نظر به دلایل سابق لازمه ی استقلال ما همین جدایی و انفکاک است اما آنچه شاهد آن هستیم یازدهم و دوازدهم با پوشش اقتصاد مقاومتی همان روند

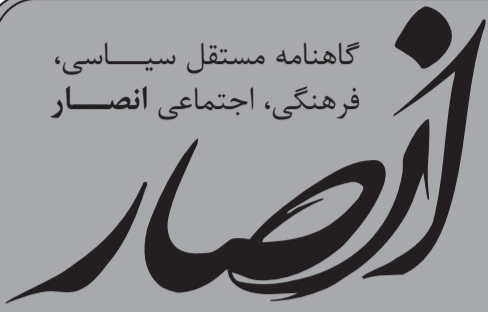
اقتصاد لیبرال را دنبال می کنند و قایل به خودکفایی در بحث اقتصادی نیستند و نظریه دهکده ی جهانی را با جان و دل پذیرفته اند.

در فروردین امسال نیز همانطور که در شعار سال عبور رهبری از اتکا به مسئولین را مشاهده کرده و مستقیما مردم را مورد خطاب قرار دادند.

بحث اصلی که مطرح می شود این است که هر کشور به اندازه ی استقلال که دارد در نظام جهانی با ارزش واقع می شود، کشور ایران نیز به استقلال کامل نمی رسد مگر از زیر توق بندگی اقتصادی کشور آمریکا و این ربا جهانی که آمریکا برای کسب سود خودش به راه انداخته است خارج شود.

این مهم جز با فاصله گیری از وابستگی اقتصادی محقق نخواهد شد. به هر حال کشور ایران تنها زمانی حقیقی برسد که هر نوع وابستگی رهایی پیدا کند و برای این رهایی همت مردم و مسیولان باهم نیاز است و تنها راه آن نیز اتکا به اقتصاد داخلی است و نمی شود به وسیله ی اقتصاد جهانی که خودش عامل اصلی مشکل است رفع مشکل اقتصادی کرد.

گاهنامه مستقل سیاسی، فرهنگی، اجتماعی انصار

صاحب امتیاز، سردبیر و مدیر مسئول:

حسین حقی سگزآبادی

دبیر هیئت تحریریه: فاطمه عمرانی

صفحه آرا: حسین فکور یکتا

شماره مجوز: ۹۶۲۲۲۹

اعضای هیئت تحریریه:

آقایان: حسین حقی، سروش مقدم، محمد

صادق اکبری، حسین فکور یکتا، مهدی آل

بویه، احمد قربانی پور، رضا عاقبتی، سجاد

کمالی نیا

خانم ها: فاطمه عمرانی، سارا نوری، سید

ریحانه یامی، رسولی، زهرا توکلی فرد، زینب

جعفری، منصوره زعفرانیه

راه های ارتباطی:

پیامک و تلگرام:

۰۹۳۶۰۴۲۱۱۵۱

@ansar_fum

سامانه سند:

sanad.um.ac.ir/Ansar

نشریه دانشجویی انصار، به عنوان نشریه

مستقل بی صبرانه منتظر انتقادات و

پیشنهادات شماست.

ارشيو بروز نشریات دان

شجویی دانشگاه فردوسی مشهد

اطلاعات کامل در خصوص ناظر بر نشریات

اسناد و آئین نامه ها • دستور العمل نشریات دانشگاهی

لیست نشریات فعال

sanad.um.ac.ir

نحوه ثبت آرشيو نشریه

نحوه شرکت در جشنواره نشریات

نحوه دریافت حمایت مالی

نحوه درخواست مجوز نشریه

اخبار و اعلان های خانه نشریات

آرشيو کامل نشریات دانشجویی

Sanadum